

Posudek vedoucího práce – absolventský koncert

Diplomantka: Simona Znamenáčková, 5. r. Hv- Nástroj

Vedoucí práce: MgA. Vít Gregor

Datum a místo konání: Sobota 29. 4. 2006, 18. 00 hod., sál Gymnázia Jana Nerudy,
Komenského nám.9, Praha 3

Na svém absolventském koncertě přednesla Simona Znamenáčková skladby autorů druhé poloviny devatenáctého a první čtvrtiny dvacátého století. K tomuto repertoáru diplomantka během studia zřetelně inklinovala, výběr tedy rozhodně nebyl náhodný. Navíc se ukázalo, že uvedené slohové období absolventku výrazně hudebně oslovuje a i z pianistického hlediska jí vyhovuje.

Hra S. Znamenáčkové se vyznačuje měkkým, zpěvným zvukem, spolehlivým provedením z hlediska technického i pamětního v neposlední řadě osobitou graciézností a elegancí projevu.

Zmíněné atributy se projevily hned v úvodu koncertu, kdy zazněly Debussyho skladby Romantický valčík a Arabesky E dur a G dur. I proto, že tyto skladby provedla na veřejnosti již několikrát, zvolila sólistka neomylně tempa a vyznění bylo plně přesvědčivé zejména proto, že dokázala hned v prvních skladbách doposlouchávat fráze i někdy jednotlivé tóny či akordy, což nebývá samozřejmostí ani u zkušených pianistů.

Z hlediska hudebního obsahu byl jistě nejzávažnější skladbou celého programu Brahmsův cyklus Fantazie, op. 116. Bezmála 25 minut trvající dílo prověří interpreta v mnoha ohledech. Tradičně hustá faktura klade na sólistu požadavky navíc v oblasti přehlednosti a srozumitelnosti, často je slyšán Brahms v podobě „zvukové koule“, blíže jen těžko identifikovatelné. Zde bych chtěl ocenit dlouhodobou a cílevědomou práci S. Znamenáčkové v tomto ohledu, jakož i výsledek, který byl podle mého názoru plně uspokojivý. Speciálním problémem je u Brahmsa jeho středně rychlé tempo, kde je velmi snadné začít příliš rychle, což má za následek mnoho vzájemně spjatých komplikací. I v tomto směru sólistka obstála.

Druhou polovinu večera vyplnily skladby jihoevropských autorů. U nás zcela neznámý Ettore Pozzoli se svými Odlesky moře (Riflessi del mare) vyzněl s již zmiňovanou elegancí, plynulostí i potřebným smyslem pro harmonické změny a barevnost provedení.

Po kytarové vsuvce (B. Bryndová) zazněl výběr ze Španělské svity Isaaca Albenize (Granada, Cataluna, Sevilla, Asturias). U nás rovněž málo hraný skladatel úspěšně vygradoval celý recitál S. Znamenáčkové. Sólistce se podařilo vcelku přesvědčivě podtrhnout podstatné prvky této svěží a celkem nekomplikované hudby, především metricko-rytmickou pulsací a vpravdě impresionistické pojetí quasi improvizčních částí. Obzvláště přesvědčivě vyzněla závěrečná toccata, kde je třeba vyzvednout správné rozvržení sil a udržení pozornosti po celou dobu této pianisticky velmi náročné části.

Absolventský koncert Simony Znamenáčkové se vyznačoval vyrovnaným průběhem, bez výraznějších slabin, pamětně velmi dobré zvládnutí podtrhlo jeho celistvost a neoddiskutovatelný půvab. Výkon byl výsledkem dlouhodobé systematické a cílevědomé přípravy, což je velmi dobrým příslibem pro budoucnost, a to jak z hlediska interpretačního, tak z hlediska pedagogického.

Absolventský výkon doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně

V Praze dne 14. 5. 2006

